

POD SKUPNO STREHO

POD SKUPNO STREHO

POD SKUPNO STREHO

ZAGOTAVLJANJE KAKOVOSTI NA ŠOLSLEM CENTRU ŠENTJUR

Z zagotavljanjem kakovosti po načelih celovitega sistema vodenja kakovosti, ki upošteva tudi skupni evropski okvir zagotavljanja kakovosti v srednjem poklicnem in strokovnem izobraževanju, se ukvarjamo od leta 2005, ko smo začeli v okviru konzorcija biotehniških šol sodelovati v dvoletnem projektu *Biotehniška področja, najbolj učeča se okolja, podprojekt Ugotavljanje in razvijanje kakovosti v mreži biotehniških šol Slovenije* ter sodelovanje od leta 2007 nadaljevali v projektu *Biotehniška področja, šole za življenje in razvoj, Ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti*. V študijskem letu 2008/09 smo se tudi v okviru Višje strokovne šole začeli sistematično ukvarjati z zagotavljanjem kakovosti, in sicer v okviru projekta *IMPLETUM*.

Pri spremljanju in zagotavljanju kakovosti v šolstvu uporabljamo metodo samoevalvacije, kamor so vključeni vsi udeleženci v izobraževalnem procesu, dijaki, študenti, učitelji, predavatelji, laboranti, vodstvo, delodajalci in socialni partnerji. Samoevalvacija poteka na osnovi samoevalvacijskega oz. »PDCA« kroga, ki vključuje opredelitev ciljev, izdelavo načrta samoevalvacije, ocenjevanje oz. vrednotenje in analizo rezultatov ter oblikovanje ukrepov za izboljšanje.

Na Šolskem centru Šentjur delujejo tri komisije za kakovost v okviru dveh organizacijskih enot. Na Srednji poklicni in strokovni šoli deluje **Komisija za kakovost**, na Višji strokovni šoli pa **Komisija za spremljanje in zagotavljanje kakovosti**. Imenovana je tudi **krovna Komisija**

za kakovost Šolskega centra Šentjur. Prvi omenjeni komisiji sta imenovani in delujeta v skladu z Zakonom o poklicnem in strokovnem izobraževanju ter Zakonom o višjem strokovnem izobraževanju. Komisija za kakovost ŠC Šentjur pa poleg vseh strokovnih delavcev, ki so člani obeh prej omenjenih komisij, vključuje tudi vodstvo šole (direktorja in ravnatelja Višje strokovne šole ter ravnatelja Srednje poklicne in strokovne šole), poslovnega sekretarja ter strokovno svetovalko za študijske in študentske zadeve.

Na Srednji poklicni in strokovni šoli v okviru projekta »*Biotehniška področja, šole za življenje in razvoj*«, ki ga financira Evropski socialni sklad in deluje v okviru Ministrstva za šolstvo in šport, aktivno delujemo na področju kakovosti. V okviru projekta določamo kazalnike kakovosti, ki omogočajo primerljivost med biotehniškimi šolami ter nadaljnje povezovanje in sodelovanje z drugimi šolami. Sodelovanje hkrati omogoča tudi boljši pretok informacij, izmenjavo izkušenj in primerov dobre prakse. Komisija za kakovost opravlja delo na področju samoevalvacije, ki vse bolj postaja del učiteljevega dela. Komisija za kakovost ob koncu šolskega leta izvede anketiranje učencev in učiteljev s pomočjo spletnih vprašalnikov. Ti vprašalniki so osnova za analizo opravljenega učiteljevega dela in letne razgovore učiteljev z ravnateljem. Komisija pripravi *Poročilo o kakovosti* za posamezno šolsko leto ter izdela načrt aktivnosti oz. akcijski plan za naslednje šolsko leto. Analiziramo in spremljamo tudi

učnih uspeh po vsakem ocenjevalnem obdobju ter uspeh na poklicni maturi in pri zaključnih izpitih.

Komisija za kakovost skozi vse šolsko leto pospešuje vzpostavljanje pozitivne socialne klime v okviru učiteljskega zbora, učiteljskemu zboru posreduje vse informacije ter po potrebi organizira različne delavnice.

Na Višji strokovni šoli Komisijo za spremljanje in zagotavljanje kakovosti imenuje predavateljski zbor. Sestavljajo jo predsednik in šest članov, od tega pet predavateljev šole, tako da so zastopana vsa študijska področja oziroma vse skupine predmetov in dva študenta.

Komisija za spremljanje in zagotavljanje kakovosti opravlja različne naloge: vzpostavlja mehanizme za sprotno spremljanje in ocenjevanje kakovosti ter učinkovitosti dela na šoli z določitvijo metod vrednotenja, subjektov evalvacije, z izbiro inštrumentov in meril evalvacije in določitvijo vsebin evalvacije; načrtuje, organizira in usklajuje spremljanje in zagotavljanje kakovosti na šoli; sodeluje z organi, ki so pristojni za ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti ter z drugimi šolami doma in v tujini; spremlja zaposlitvene možnosti diplomantov; na podlagi odziva delodajalcev oblikuje predloge izboljšav, pripravlja poročila o evalvaciji ter opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

Na nivoju višje šole aktivno sodelujemo v projektu IMPLETUM konzorcija, ki ga sestavljajo Zavod IRC, Grm Novo mesto – Center biotehnike in turizma, Šolski center Novo mesto, Šolski center Velenje, Ekonomska šola Murska Sobota, Višja strokovna šola za gostinstvo in turizem Bled ter TPV d.d.. K sodelovanju so bile povabljene tudi vse **višje strokovne šole**. Splošni cilj projekta je zagotavljanje podpore višješolskim ustanovam

pri uvajanju triindvajsetih novih izobraževalnih programov, ki so nastali med leti 2004–07. Projekt se bo izvajal od junija 2008 do decembra 2011.

Nadaljevali bomo s sprotnim in sistematičnim spremljanjem kakovosti izvajanja študijskega procesa, spremljali vse aktivnosti Skupnosti višjih šol Slovenije na področju kakovosti ter se seznanjali z obstoječo literaturo in teoretičnimi osnovami na tem področju.

Sistematično delujemo na področju samoevalvacije. Komisija za kakovost ob koncu študijskega leta izvede anketiranje študentov in predavateljev s pomočjo spletnih vprašalnikov programa EVIDENCA. Ti vprašalniki so osnova za analizo opravljenega predavateljevega dela in letne razgovore predavateljev z ravnateljem ter pripravo *Samoevalvacijskega poročila*.

Izvajamo tudi notranje presoje, saj so se trije predavatelji v okviru projekta IMPLETUM izobrazili za notranje presojevalce.

Pri svojem delu komisija obravnava pobude študentov ter upošteva njihove morebitne predloge. Povezujemo se s člani komisij za kakovost na sorodnih višjih šolah ter se seznanjamo s primeri dobre prakse.

Komisija za kakovost o svojem delu poroča Predavateljskemu zboru, Strateškemu svetu, drugim organom višje šole ter Svetu zavoda.

V okviru sistematičnega uvajanja in zagotavljanja kakovosti je bil oblikovan dokument *Poslovník kakovosti Šolskega centra Šentjur*. Dokument je nastal na osnovi dokumenta *Zahteve, Sistem vodenja kakovosti za višje šole*, v okviru projekta IMPLETUM. Z oblikovanjem dokumenta, ki je skupen dokument za obe organizacijski enoti, smo pričeli v šolskem letu 2007/08, v naslednjem

šolskem letu pa smo v *Poslovník kakovosti Šolskega centra Šentjur* vnesli spremembe in poslovnik predstavili Učiteljskemu zboru, Predavateljskemu zboru, Svetu staršev in Strateškemu svetu. Ob predstavitvi poslovnika je bil naš cilj, da kolektiv in socialne partnerje seznanimo z novostmi na področju sistematičnega uvajanja kakovosti in jih navdušimo za ravnanje v skladu s tem dokumentom. Ocenjujemo, da je bil odziv pozitiven, saj večina meni, da je sistematični pristop h kakovosti nujno potreben. Pri načrtovanju svojega dela se držimo načel PDCA kroga, zato bo v prihodnosti prišlo do različnih popravkov in dopolnitev obstoječega dokumenta ter vseh aktivnosti v zvezi z njim.

Vse aktivnosti na področju kakovosti so predstavljene na **spletni strani šolskega centra Šentjur, podstrani KAKOVOST**.

Komisije za kakovost s svojim delovanjem vzpostavljajo pozitivno delovno klimo v okviru učiteljskega in predavateljskega zbora in prenašajo vse potrebne informacije.

Menimo, da smo z opravljenim delom lahko zadovoljni, zavedamo pa se, da je vzpostavitev sistema kakovosti dolgotrajen proces, ki ga bomo izvajali več let.

Predsednica komisij za
kakovost
Sonja Ravnak

DIJAŠKI DOM NEKOČ IN DANES

Dijaški domovi so vzgojno-izobraževalne ustanove, ki jih je ustanovila država za dijake srednjih šol. Omogočajo in nudijo bivanje ter izobraževanje zunaj kraja stalnega prebivališča.

Dijaški dom je že od samega začetka v sklopu Šolskega centra Šentjur in zagotavlja dijakom možnost za življenje in učenje, skrbi za organizirano in strokovno vodeno izrabo prostega časa, nudi dijakom pomoč pri učenju, pomoč v osebnih stiskah in prilagoditvenih težavah. V šolskem letu 2005/06 so se v dijaški dom vpisali prve študentje Višje strokovne šole Šentjur.

ORIS ZGODOVINE DIJAŠKEGA DOMA ŠENTJUR

Ko so leta 1903 v štajerskem deželnem zboru slovenski poslanci zahtevali ustanovitev slovenske kmetijske šole, se je nemška večina izmikala, češ saj imajo dve dobri kmetijski šoli, in če sta to nemški, toliko boljše, saj se slovenski učenci nauče tudi nemškega jezika. V sklopu šole so želeli zgraditi tudi dijaški dom.

Slovenski poslanci so se odločali za Pisančevo kmetijo v Brezovju pri Šentjurju. Za to odločitev se je trudil takratni župan trga Šentjur, slovenski skladatelj, sloveči zdravnik za oči, dr. Gustav Ipavec.

Kuhinja v šolskem domu leta 1970.

Šolska kuhinja leta 2010.

Dr. Ipavec je doživel še ugodno rešitev za ustanovitev šentjurske kmetijske šole, umrl je leta 1908.

Leta 1907 je bila odkupljena Pisančeva kmetija. Postavili so nove, šolskim potrebam primerne zgradbe. Oktobra 1909 sta bila imenovana ravnatelj Ivan Belle in ing. Josip Zidanšek kot učitelj. Na razpis za sprejem učencev se je prijavilo nad 50 prosilcev. V internat pa je bilo mogoče sprejeti 25, največ 28 učencev. Vsako leto, razen prva leta po vojni, je bilo enkrat več prosilcev kot jih je bilo mogoče sprejeti v dijaški dom. Tako je bilo tudi pozneje vsako leto.

Določeno je bilo, da bo šolsko leto trajalo 10 mesecev, počitniška meseca pa naj bi bila zapolnjena z gospodinjskim tečajem.

Šolsko leto se je začelo z novembrom, končalo pa z avgustom prihodnjega leta.

V precejšnjem številu so prihajali na šentjursko kmetijsko šolo predvsem sinovi kmetovalcev zadržanih vinorodnih okrajev, in sicer zaradi tega, ker je bila šola enoletna.

V šolo so sprejemali najmanj šestnajst let stare mladeniče, ki so končali ljudsko šolo. Sprejemali so se internisti (notranji) in eksternisti (zunanji) učenci.

Med internisti so razlikovali:

- ☛ učence na prostih mestih, to so bili učenci na deželne stroške;
- ☛ učenci, ki so plačali oskrbnino;
- ☛ štipendiste, ki so za vzdrževanje dobivali štipendijo od okraja ali kakšnega društva.

Eksternisti ali zunanji učenci bi morali plačevati šolnino in stanovati na svoje stroške zunaj zavoda. Sprejemali bi se le s posebnim

dovoljenjem deželnega zbora. Ves čas ni bilo nobenega eksternista. Plačujoči internisti so plačevali za čas Avstrije za celo leto 280K za vso oskrbo (hrana, stanovanje in pranje). Štipendije so znašale 280K.

Pod Avstro-Ogrsko so imeli pri sprejemu prednost:

- ☛ Štajerci;
- ☛ sinovi kmetov, zlasti tisti, ki so imeli namen pozneje doma prevzeti gospodarstvo;
- ☛ starejši, ki imajo več izkušenj v življenju in bolj praktičen pogled v kmetijsko gospodarstvo.

Prošnjam za sprejem je bilo potrebno priložiti:

- ☛ domovnico;
- ☛ krstni list;
- ☛ zdravniško spričevalo in spričevalo o stavljanju koz;
- ☛ tisti, ki so se potegovali za kakršno štipendijo, so morali priložiti tudi izkaz o premoženjskih razmerah;
- ☛ nravstveno spričevalo;
- ☛ šolsko spričevalo.

Tisti, ki so hoteli vstopiti kot učenci, ki bodo plačali oskrbnino, so morali namesto izkaza o premoženjskih razmerah priložiti prošnjo-reverz staršev, s katerim so se zavezali, da bodo stroške za hrano in stanovanje redno plačevali. Vsi interni učenci so morali s seboj prinesiti: 4 srajce, 3 spodnje hlače, 4 pare nogavic, 6 pisanih robcev, 1 glavnik, krtačo za snaženje obleke, krtačo za snaženje obuvala, potrebščine za šivanje, po eno popolno letno in zimsko delovno obleko in praznično obleko ter 2 para dobrih čevljev. Perilo je moralo biti

zaznamovano z začetnimi črkami lastnika. Za pranje je poskrbel zavod.

Od oktobra 1914 do januarja 1917 je bil zavod Dom Rdečega križa za vojake rekonvalescente. Zavod je prevzel popolno prehrano poleg razsvetljave, kurjave, perila, raznih potrebščin, pogojno tudi vožnjo. Pripravili so 54 postelj za rekonvalescente, 3 za žensko strežno osebje, 4 za vojake saniteta.

Prvi ranjenci so prišli 14. oktobra 1914, in sicer jih je bilo trideset. Do konca decembra 1914 je bilo vseh sprejetih sto šestnajst ranjencev, do konca leta 1915 pa je narastlo na petsto enajst.

Med letom 1916 je bilo sprejetih še 451 bolnikov.

11. junija 1915 se je naselila v zavodu 4. ekvipaža vojnih mostov s svojim poveljništvom.

Od leta 1915 so morali vsa dela opravljati ruski ujetniki. Nastanili so se v stari kmečki hiši zavoda. Opravljali so vsa kmečka dela.

Po razpadu Avstro-Ogrske sta v novi državi Jugoslaviji učni načrt in uredba šole ostala skoraj nespremenjena, poučevali so tudi vinogradništvo in kletarstvo. Šolsko leto se je podaljšalo na 12 mesecev, internat se je izpopolnil, bilo je prostora za 35 gojencev.

V letih, ko je bila šola neposredno podrejena ministrstvu v Beogradu, to je bilo v letih 1924–1928, niso smeli sprejemati mladeničev, starejših od 19 let.

V Jugoslaviji pri sprejemu niso več poudarjali prednosti štajerskega porekla, ostala pa je seveda še prednost sinov kmetovalcev. Za učence, ki so plačali oskrbnino, je le-ta rastla s cenami.

Leta 1935 je znašala 300 din mesečno, v letu 2010 pa je cena 208 eurov.

V času okupacije so Nemci gojence in celoten inventar preselili na kmetijsko šolo v Grottenhof v Gradcu.

Organizacija kmetijskih šol je v letih 1945–1952 spadala v delokrog Ministrstva oziroma kasneje Sveta za kmetijstvo. Internatska oblika kmetijskih šol je omogočala, da vzgojno delo ni bilo vezano le na kratke šolske ure, pač pa je bilo dovolj časa za praktični pouk in za delo v proizvodnji ter tudi za prosvetno, kulturno ter politično in končno tudi kolektivno vzgojo mladine.

Spalnica gospodinjske šole leta 1970.

Soba v dijaškem domu leta 2010.

Šolsko leto 1960/61

Ravnatelj šole je postal tudi upravnik doma za učence pri šoli.

Šolsko leto 1961/62

V sklopu šole so ostali dijaški dom, šola Medlog in poljedelsko-hmeljarska šola iz Vrbja.

Šolsko leto 1980/81

Pripravljen je bil idejni načrt za preureditev šole in gradnja dijaškega doma, za katerega je finančna sredstva zagotovila PIS za agroživilstvo. Skupščina občine Šentjur pa je poskrbela za geološke posnetke.

Šolsko leto 1981/82

Vse leto so potekale aktivnosti za pridobitev gradbenega dovoljenja in finančnih sredstev za gradnjo doma

28. 7. 1982 je bila druga skupna seja zbornice uporabnikov in zbornice izvajalcev skupščine izobraževalne skupnosti Slovenije, na kateri so sprejeli sklep o soglasju k investicijskemu programu in sofinanciranju modernizacije šole (1. faza–dijaški dom).

24. 9. 1982 je bila sklenjena pogodba za gradnjo dijaškega doma in gradnjo so pričeli v oktobru leta 1982.

Gradnja dijaškega doma, poletje 1983.

29. 9. 1983 je bila svečana otvoritev novozgrajenega dijaškega doma.

Leta 1990 so obnovili fasado pri vhodu v dijaški dom.

V šolskem letu 1990/91 je bivalo v dijaškem domu Šentjur osemdeset dijakov.

Šolsko leto 1996/97

Dijaki so se udeležili Domijade (košarka, mali nogomet, odbojka, šah). Prepleskali so tudi dijaški dom in sobe opremili z novimi zavesami.

V dijaškem domu imamo vedno nekaj glasbeno nadarjenih dijakov.

Šolsko leto 1999/2000

Potekale so priprave na 90 letnico Kmetijske in gospodinske šole Šentjur. Dijaki so se udeležili

regijskega tekmovanja za Domijado. Domijada je bila v Novem Mestu. Ministrstvo za šolstvo in šport je uredilo sanitarije dijaškega doma ter vhod.

Šolsko leto 2001/02

Dijaki so se udeležili regijskega tekmovanja za Domijado v Škofji Loki. Ministrstva za šolstvo in šport je uredilo kopalnice v I. nadstropju dijaškega doma.

Kopalnica v prvem nadstropju.

Šolsko leto 2002/03

V domu smo organizirali razne interesne dejavnosti, sodelovali s strokovnimi delavci šole, za novo leto smo izvedli srečelov. Prepleskali smo dijaški dom ter uredili kopalnice v pritličju. Dijaki so se udeležile Domijade v Celju.

Šolsko leto 2003/04

Sodelovali smo pri projektu EKO šola. Udeležili smo se na regijskega tekmovanja za Domijado na Rogli. Ob večerih smo izvajali kviz. Sodelovali smo na likovni koloniji v Celju.

Šolsko leto 2004/05

Sodelovali smo v projektu prostovoljstva »Spring of service«, izvedli smo regijsko tekmovanje v šahu. Udeležili smo se regijskega tekmovanja v nogometu, odbojki za dekleta ter v namiznem tenisu. Dijaki so se udeležili likovne delavnice v dijaškem domu v Rogaški Slatini.

Šolsko leto 2005/06

Prvič v zgodovini dijaškega doma so se vpisali v dijaški dom študentje Višje strokovne šole Šentjur. Vpisalo se je 6 študentk in študent. Pričeli smo z aktivnostmi prostovoljstva »Mladi lahko pomagamo«, izvedli smo kulturni program ob Starševskem dnevu v Domu starejših občanov Šentjur, sodelovali s šentjurskimi prostovoljci in ZD Šentjur, udeležili smo se Domijade na Rogli. Uredili smo škarpo pred dijaškim domom.

Šolsko leto 2006/07

V dijaškem domu smo zamenjali okna ter obnovili kopalnice v II. nadstropju. Prostovoljci so enkrat tedensko odhajali v Dom starejših Šentjur, zbirali smo oblačila in igrače za otroke iz sirotišnice v Aleksincu. Udeležili smo se božično-novoletnega koncerta v Domu starejših Šentjur. Izvajali smo delavnice z zunanjimi sodelavci, ZD Šentjur ter Radiem Celje. Udeležili smo se regijskega tekmovanja ter sodelovali na Domijadi na Rogli.

Božično-novoletni koncert v Domu starejših Šentjur, december 2006.

Zbor dijaškega doma, december 2006.

Šolsko leto 2007/08

Dijaki so odhajali na ogled košarkaških tekem v Hruševce, sodelovali na velikonočni delavnici v Domu starejših v Šentjurju ter likovni delavnici v Celju.

Prostovoljci so enkrat tedensko pomagali v Domu starejših Šentjur.

Šolsko leto 2008/09

Uredili smo novo računalniško učilnico v dijaškem domu ter namestili lamelne zaves v učilnice. Izvajali smo interesne dejavnosti,

sodelovali na velikonočni delavnici v Domu starejših, udeležili regijskih tekmovanje za Domijado. Prostovoljci so sodelovali v dobrodelni Petrolovi akciji Podari igračo in nasmeh.

Računalniška učilnica za delo in zabavo.

Šolsko leto 2009/10

Pripravljali smo se na 100 letnico Šolskega centra Šentjur. Udeležili smo se regijskega tekmovanja za Domijado.

Prostovoljci so sodelovali v Nivejini dobrodelni akciji »Podajte nam roko«, sodelovali so tudi v Domu starejših Šentjur na velikonočni delavnici.

V dijaškem domu Šolskega centra Šentjur biva 37 dijakov in 5 študentov. Razpoložljivih mest pa je 60 za dijake (30 ležišč za dekleta in 30 ležišč za fante) ter 20 ležišč za študente.

Vodja dijaškega doma
Špela Šalej

Viri:

- 📖 zbornik 90 let kmetijske in gospodinske šole Šentjur, Šentjur, Kmetijska in gospodinska šola Šentjur, 2000
- 📖 Letna poročila Šolskega centra Šentjur od 2001–2009

DAN V DIJAŠKEM DOMU

Zjutraj, ko je vse še tiho in sem pokrit pod toplo odejo, pride čas, ko se po hodnikih zasliši glas vzgojiteljice, ki pravi: »Dobro jutro!« ter odpira vrata od sobe do sobe. Takrat si najbolj na svetu želim, da bi lahko ustavil čas in še malce zadremal, vendar pravila so pravila, ki se jih je treba držati, zato le z muko vstanem in grem na zajtrk.

Po obilnem zajtrku je čas za osebno higieno, kjer se dokončno predramiš in si kot prerojen ter pripravljen na nov šolski dan. Ko ura odbije sedem in deset minut, se počasi odpravim k pouku. Ob torkih imamo prvo uro vedno živinorejo. Tu izvemo zelo zanimive in koristne stvari. Tako mineta tudi naslednji dve uri sadjarstva in vinogradništva. Nato pa je čas za

šolsko malico, ki iz dneva v dan preseneča z novimi in odličnimi jedmi. Med šolsko malico se nasitim in pripravim za naslednje štiri ure, med katerimi mi je najbolj pri srcu zadnja ura gospodarskega poslovanja, saj le tam dobimo veliko napotkov, kako ustvariti trg in izvajati procese trženja.

Po končanem pouku je čas za kosilo in čas za počitek pred učnimi urami. Počitek raje izkoristim za »surfanje« po internetu, nato ura odbije tri in spet se sliši glas vzgojiteljice: »Učne ure!«

Ta čas izkoristim za učenje oz. prepisovanje manjkajoče snovi. Učne ure minejo hitro, saj imamo veliko dela in skoraj vedno pozabimo na čas. Učne ure so končane in že je čas za večerjo, ki jo vsake toliko časa težko pričakujem, saj je na jedilniku vedno kakšna dobra jed. Od večerje pa do devete ure zvečer izkoristim čas za športne aktivnosti ali pa odhod v Šentjur. Po deveti uri pa je samo še čas za osebno higieno in potem se odpravim v svet sanj, da bom poln moči za naslednji dan pouka.

Andrej Tesovnik, 4. TK

ŠOLSKA KNJIŽNICA

Šolska knjižnica Šolskega centra Šentjur je namenjena dijakom, rednim in izrednim študentom, predavateljem, zunanjim udeležencem izobraževanj (razni tečaji, nacionalne poklicne kvalifikacije) ter ostalim zaposlenim v šoli. S knjižnim in neknjižnim gradivom, s svojimi storitvami in informacijami podpira delo zavoda. V vseh letih delovanja je postala informacijska točka šole.

Naša knjižnica je dobro založena s strokovno literaturo.

Knjižni fond obsega okrog 10.000 enot. Največji del predstavlja strokovna literatura s področja kmetijstva, gospodinjstva in živilstva. V knjižnici je tudi neknjižno gradivo: CD-ji, DVD-ji, videokasete in drugo gradivo. V šoli je naročenih 32 naslovov periodičnih publikacij.

Knjižno gradivo je v prostem pristopu urejeno po UDK sistemu. Z začetkom januarja 2009 smo prešli na izposojno gradiva preko COBISS 3 sistema. Knjižnica je polnopravni član COBISS-a. Pred tem smo obdelovali in izposojali gradivo s pomočjo programa SAOP. COBISS 3 omogoča enotno obdelavo gradiva po vsej državi. COBISS/OPAC – Virtualna knjižnica Slovenije je baza 400 slovenskih knjižnic. Z mrežno aplikacijo COBISS/OPAC je knjižnicam in končnim uporabnikom omogočen on – line dostop do bibliografsko-kataložnih baz podatkov v sistemu COBISS (COBIB in lokalne baze podatkov knjižnic); do drugih baz podatkov COBISS, do specializiranih baz

podatkov (knjižničnega informacijskega servisa).

Knjige se nabavljajo v skladu s potrebami dijakov, študentov, v skladu s predmetniki izobraževalnih programov, posvetu s profesorji in direktorjem.

V knjižnici imajo dijaki in študentje dostop do treh računalnikov in interneta, ki jim je v pomoč tudi pri raziskovalnem delu. V knjižnici skrbimo za etični odnos dijakov in študentov do knjig in računalniškega dela izobraževanja. Skrbimo za koristno uporabo računalniške opreme.

V čitalniškem delu dijaki in študentje pregledujejo revije in časopise. Zelo radi prelistajo strokovno literaturo s strokovnega področja.

Pomembna dejavnosti šolske knjižnice je tudi pedagoško izobraževanje. Temu izobraževanju pravimo knjižnično informacijska znanja.

Vsak razred se v šolskem letu izobražuje v knjižnici 3 ali 4 šolske ure. V tem času dijaki pridobijo osnovna znanja o:

- ☛ knjižnici,
- ☛ poslovníku knjižnice,
- ☛ zgodovini knjižnice,
- ☛ zgodovini pisav,
- ☛ vrstah knjižnic v Sloveniji,
- ☛ vrstah knjižnega gradiva,
- ☛ vrstah katalogov,
- ☛ citiranju literature,
- ☛ zgradbi seminarske naloge.

V okviru KIZ dijaki tudi sami iščejo gradivo v šolski knjižnici (s pomočjo delovnih listov), spoznajo in se naučijo uporabljati različne jezikovne priročnike. Za zaključek obišejo Splošno izobraževalno knjižnico pod vodstvom profesorja.

ZGODOVINA KNJIŽNICE

Zgodovina knjižnice je močno povezana z zgodovino ustanovitve Kmetijske šole v Sv. Juriju ob južni železnici 1909 leta.

Ivan Belle, prvi ravnatelj Kmetijske šole v Šentjurju, se je med starejšimi kmetijskimi strokovnjaki uveljavil kot priznani, popularni in plodoviti strokovni pisec. Poleg področnih strokovnih knjižic je objavljaj svoje strokovne izkušnje v slovenskih in nemških strokovnih časopisih, kasneje tudi v hrvaških in srbskih. Inventarna knjiga (obrazec 180-39) na Kmetijski šoli Šentjur, ki so jo pričeli pisati verjetno po letu 1945, je obsegala razdelitev knjig z oznakami za stroko in številko knjige v stroki. Februarja leta 1975 so pričeli vpisovati novo inventarno knjigo za knjižnice Obr.: 1,1 in knjižni listek (Obr.: 1,2). Pripravljali so se na

prehod razvrščanja gradiva na osnovi slovenske strokovne terminologije in mednarodno uveljavljene klasifikacije (univerzalne decimalne klasifikacije).

Na policah se najde tudi zbirka zavidljive starosti.

Katalo		
Šp. št.		
1.	Kislinarje	2
2.	Polno gojedelstvo	3
3.	Gojedelstvo	4
4.	Zaščitna rastlin	5
5.	Mehanska stavbarstvo	6
6.	Ekonomika	7
7.	Sadjarstvo - vinogradništvo	8
8.	Vaharstvo	9
9.	Gojedelstvo	10
10.	Poljubna literatura - št. knjige	11
11.	Poljubna literatura	12
12.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	13
13.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	14
14.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	15
15.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	16
16.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	17
17.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	18
18.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	19
19.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	20
20.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	21
21.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	22
22.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	23
23.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	24
24.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	25
25.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	26
26.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	27
27.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	28
28.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	29
29.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	30
30.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	31
31.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	32
32.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	33
33.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	34
34.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	35
35.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	36
36.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	37
37.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	38
38.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	39
39.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	40
40.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	41
41.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	42
42.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	43
43.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	44
44.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	45
45.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	46
46.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	47
47.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	48
48.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	49
49.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	50
50.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	51
51.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	52
52.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	53
53.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	54
54.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	55
55.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	56
56.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	57
57.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	58
58.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	59
59.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	60
60.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	61
61.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	62
62.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	63
63.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	64
64.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	65
65.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	66
66.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	67
67.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	68
68.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	69
69.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	70
70.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	71
71.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	72
72.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	73
73.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	74
74.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	75
75.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	76
76.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	77
77.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	78
78.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	79
79.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	80
80.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	81
81.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	82
82.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	83
83.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	84
84.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	85
85.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	86
86.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	87
87.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	88
88.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	89
89.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	90
90.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	91
91.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	92
92.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	93
93.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	94
94.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	95
95.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	96
96.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	97
97.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	98
98.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	99
99.	Leposlovje (Koranarj, zap. knjige)	100

Inventarna knjiga.

V kroniki šolskega leta 1954/55 piše, da na zavodu obstajata dve knjižnici:

- šolska, v kateri je bilo nad 300 knjig, v glavnem strokovnih;

- mladinska, z okrog 200 knjigami, pretežno leposlovnih.

Knjige so bile namenjene učiteljem, ki jih je bilo na šoli pet, in učencem enoletne Kmetijske in enoletne Kmetijsko gospodinske šole. V šoli sta bila dva razreda učencev. Pomembnejše letnice v šolski knjižnici so še:

- Februarja 1975 se je pričelo vpisovanje knjig v novo inventarno knjigo.
- 1983 leta se je knjižnica preselila v novozgrajeno stavbo dijaškega doma. V tem prostoru, v centralnem delu šole deluje še sedaj.
- 1996 je bil pričetek računalniške obdelave gradiva.
- V začetku leta 2009 se je pričela izposoja gradiva v COBISS 3 sistemu.

UČBENIŠKI SKLAD

Knjižnica že vrsto let vodi učbeniški sklad. V tem skladu si dijaki za 1/3 tržne vrednosti učbenikov izposodijo učbenike za eno šolsko leto. V skladu je nekaj več kot 5000 knjig. Učbenike si izposoja 85 % vpisanih dijakov. Sklad se vsako leto obnavlja z novimi učbeniki. Z izposojajo učbenikov v učbeniškem skladu

pripomoremo k višji kvaliteti izobraževanja in k boljšemu razumevanju snovi.

Roman Štraus

Zgodovino knjižnice je sooblikovala Nevenka Cmok.

MEDNARODNO SODELOVANJE

Mednarodno sodelovanje je bilo v šoli vseskozi dragocena izkušnja povezovanja, zato smo ostali zvesti tej bogati tradiciji.

Lastno identiteto dokazujemo s spoštovanjem bogastva kulture, jezikov, zgodovine našega kraja in drugih narodov. Nadaljujemo s tradicijo Ipvavcev.

Med nami so se stkale pristne vezi.

V okviru projekta Alpe-Adria smo nadaljevali v projektih mednarodnega sodelovanja v šol. letih 1990/91 do 1995.

Že od leta 1989, ko smo začeli s povezovanjem s kmetijsko šolo iz Mirana pri Benetkah (Istituto professionale di stato per l'«agricoltura»), smo redno izvajali izmenjavo dijakov, organizirali njihovo bivanje na kmetijah naših in njihovih dijakov, strokovne ekskurzije naših dijakov in učiteljev v Italijo in obratno, povezovali smo stroko, kulturo, učili ali utrjevali smo italijanski in angleški jezik. V srce so se nam zapisali tamkajšnji dijaki, učitelji (Francesco Guarnieri, Daniele Pianelli), lepote Benetk, prisrčno gostoljubje in bogastvo italijanskega jezika. Tamkajšnji učitelji so prihajali k nam na vsa

pomembna srečanja, obletnice naše šole, posebej imamo v spominu otvoritev Višje strokovne šole l. 2001. V času naše slovenske osamosvojitve, ko nam je grozila vojna nevarnost, so nam kolegi iz Mirana izkazali posebno skrb, ponudili so nam pomoč, v primeru najhujšega ... posebej v skrbi za naše mlade dijake. To so nepozabna dejanja resničnega prijateljstva.

Obdobje projektov Comenius, Leonardo da Vinci je intenzivno obdobje EU povezav.

S pomočjo sofinanciranja mednarodnih partnerskih povezav je osnovni namen izboljšanje kakovosti, razvoj inovacij ter promocija evropske dimenzije v poklicnem in strokovnem izobraževanju ter usposabljanju. Mi smo ena izmed najbolj uspešnih šol v mednarodnem povezovanju, lahko bi rekli, da smo že kar mednarodna šola, saj je vsako šolsko leto uspešno izvedena izmenjava dijakov.

Povezani smo tudi s kmetijsko gospodinjstvo šolo Haidegg iz Gradca. Intenzivno sodelovanje smo okronali s triletnim projektom Comenius z naslovom Zelišča evropskih regij. V skupnem delu petih šol: gimnazije Vasilika iz Grčije, gimnazije iz Zbaszyna iz Poljske, nižje gimnazije Arnold Zweig iz Nemčije in naše šole iz Šentjurja, so nastali dragoceni mozaični kamni v celotnem mozaiku projekta. Izdali smo tudi brošuro »Kuhanje z zelišči«, ki je bila zapisana v slovenskem, nemškem, grškem in poljskem jeziku. Čudovito naslovnico brošure je izdelal šentjurski slikar Ivan Brodej.

Uredili smo skupne spletne strani, ki še sedaj krasijo domače strani omenjenih šol v EU.

V tem projektu smo učitelji izmenjali strokovne in pedagoške izkušnje. Gospa Theresia Krammer, ravnateljica šole iz Gradca, je bila odlična vodja projektov izmenjave na njihovi šoli.

V šol. letu 2002 smo pričeli s projektom Leonardo da Vinci, »Sadjarstvo in vinogradništvo v EU«, ki smo ga odlično udejanili s sadjarsko-vinogradniško šolo Laimburg. Projekt je na njihovi šoli organiziral prof. Maier. Naši dijaki so spoznali Južno Tirolsko, razvito kmetijstvo in turizem, razvito podeželje in urbano okolje, spoprijateljili so se s tamkajšnjimi dijaki, imeli so pouk sadjarstva in nemškega jezika, izvajali so praktični pouk v sadovnjakih tamkajšnjega Sadjarsko-vinogradniškega inštituta Laimburg. Naučili so se zimske rezi na različnih sortah sadnega drevja. Ta projekt je trajal do leta 2004.

Ekipa naših Šentjurčanov na Južnem Tirolskem, februar 2004.

Zaključek je bil zelo slovesen. Ob navzočnosti naših in tamkajšnjih učiteljev, vidnejših predstavnikov njihove province in naše občine Šentjur (g. Jože Palčnik) so naši dijaki v znameniti Laimburški kleti prejeli dokumente o opravljenih aktivnostih. Zapeli so slovensko

himno in njihovo staro tirolsko domoljubno pesem v nemščini.

Naši dijaki so prejeli certifikate na slovesni podelitvi v Laimburgu.

Opazili smo, da se kot avstrijska manjšina v Italiji trudijo ohraniti jezik, kulturo, razvito podeželje in gospodarstvo.

V Italiji se je iz grl naših dijakov razlegala slovenska pesem.

V šolskem letu 2006/07 smo v mesecu februarju realizirali mednarodni projekt Leonardo da Vinci s Šolskim centrom Helicon iz Nizozemske. Naši dijaki so se vključili v izobraževalni program naravovarstvo in okoljevarstvo, ki ga izvajajo na tej sicer

kmetijsko-živilski šoli. Izvajali so praktični pouk iz naravovarstva, okoljevarstva in na področju biotehnike. Dijaki Heliconona so izrazili željo, da bi spoznali Slovenijo, naši dijaki so intenzivno uporabljali angleški jezik, pridobili so si ocene in mednarodno potrdilo o opravljenih aktivnostih. V šoli je vodil projekt prof. Jos van Oijeenom.

Naši in nizozemski dijaki pred Heliconom, februar 2007.

Dijaki so pridobili nova spoznanja, z veseljem so izvajali delo pri praktičnem pouku v tamkajšnjem parku naravnih vrednot. Profesorji smo pridobili informacije o pouku. Zasnovan je v obliki problemskega pouka, projektne delo, usvajanju poklicnih kompetenc.

V duhu naravovarstva na Nizozemskem.

Pridobili smo informacije o nizozemskem izobraževalnem sistemu, o izobraževalnih programih na področju naravovarstva in okoljevarstva ter o njihovem kreditnem sistemu. Te informacije smo uporabili za mednarodno primerjavo pri nastajanju novega programa s področja naravovarstva.

V šol. letu 2007 smo ponovno izvedli projekt s šolo Haidegg, ki se je v tem času razvila v ponudbi programov živilstva in wellnessa. Projekt je vodila ravnateljica Maria Schütz.

V okviru projekta »Pridobitev praktičnih sposobnosti in kompetenc v kmetijstvu, živilstvu in turizmu«, so dijaki pridobivali in uporabljali praktična znanja, odkrivali, kako kmetovalec ali živilski delavec postane bolj kompetenten, kreativen in kako v bodoče spretno razvije delovna mesta na podeželju, v urbanih sredinah in živilsko pridelovalni industriji.

Ne le Haidegg, tudi dunajski Schönbrunn smo obiskali leta 2007.

Dijaki so bivali v dijaškem domu. Vključeni so bili v praktični in teoretični del vzgojno-izobraževalnega procesa ter skozi najrazličnejše ekskurzije in obiske spoznavali oblike izobraževanja in dela v Avstriji, njihovo kulturo, jezik ter sklepali nova prijateljstva.

Dijakovo uspešno sodelovanje je bilo priznано z izdanim Europass Mobility certifikatom o izkušnji izobraževanja v tujini.

Glavni cilj namestitve je bila promocija večjezičnosti, uvajanje inovativnosti v kmetovanju, živilski industriji, možnostih razvoja sekundarnih panog na kmetiji, kot so pridelava ekoloških ter »modernih« živil, turizma na kmetiji, wellnesa in razvoja rekreativnega turizma na podeželju ter naravovarstva.

V šolskem letu 2008/09 smo v okviru projekta Leonardo da Vinci obiskali Finsko.

Na zasneženem severu - Finska 2009.

V tej izmenjavi so bili dnevi za povprečnega človeka naporni. Naši dijaki so bili neuničljivi, izkazali pa so se tudi kot izvrstni poznavalci Slovenije, kmetijstva na Slovenskem, naše živilske industrije, pa tudi kot zelo dobri angleški govorci. Zanimiva je bila opazka Fincev, ki slovijo kot izjemno zadržani ljudje, da se jih bodo spominjali tudi po smehu in šalajah. Suomi ali Finci so ljudje, pri katerih lahko traja tudi po več let, da te sprejmejo kot prijatelja in povabijo v svoj dom, vendar ko te, prijateljstvo navadno traja večno.

Za nekaj dni so odšli v mesto Ahtari, kjer so

dijaki imeli 24-urni neprekinjeni pouk. Izdelali so celoten idejni in marketinški načrt za nov posel, najboljšega med njimi je nagradil njihov župan. Hvalo na stran, vendar so ob hudi konkurenci najboljših finskih dijakov kmetijskih in živilskih šol zmagali naši dijaki. Sledilo je nepozabno doživetje, ki se ga bo vsak izmed njih najbrž spominjal do konca svojih dni: finska savna in kopanje v zaledenem jezeru. To, kar so nekoč nejeverno gledali po televiziji, se je dogajalo pred njimi.

Čudovita in zasnežena finska pokrajina, sredi gozda pa njihova avtohtona, na drva kurjena savna, imenovana tudi »smoked sauna«. Dnevi so hitro, skoraj prehitro minevali, učili so se, obiskovali pouk na različnih šolah, preučevali njihov način izobraževanja kmetijstva in živilstva, spoznavali ljudi in pridobivali nova prijateljstva.

Namesto v Šentjurju smo mesili na Finskem.

V okviru mednarodnega sodelovanja smo nadaljevali s tradicijo povezovanja s kmetijsko in ekološko šolo Žatec na Češkem. Ob njihovi 110. obletnici smo bili njihovi gosti. Šentjursko delegacijo so sestavljali direktor mag. Branko Šket, operativni vodja šolskega posestva Darinka Tepeš, mag. Janez Vodopivec in Staška Buser.

Mednarodne delegacije na obisku v Žatcu ob praznovanju 110-letnice tamkajšnje kmetijske in ekološke šole.

Obnovili smo že dolgoletna sodelovanja med šolama in načrtali nove aktivnosti. Skupaj sodelujemo v projektu ACES, v okviru okoljevarstvenih in naravovarstvenih vsebin. V tem projektu sodeluje še kmetijska šola iz Futoga iz Srbije.

Kmetijska ekološka šola Žatec izobražuje in ponuja sodobne izobraževalne programe s področja biotehnike. Tako je njihova smer tudi ekologija in naravovarstvo.

Zelo pomembno je njihovo projektno delo pri urejanju kulturne krajine ter prostorskem planiranju na podeželju.

V okviru mednarodnega projekta »Pobratenje mest Šentjur, Neu Anspach, Nemčija, Saint Florent centralna Francija« sodelujemo v okviru izmenjav družin ter dijakov.

V šolskem letu 2009/10 smo v okviru projekta Leonardo da Vinci obiskali Portugalsko in sicer Lizbono.

Novo deželo so dijaki občudovali štirinajst dni, spoznavali nove ljudi, pridobivali različne izkušnje, nova občutja. Spremljalo jih je tudi domotožje in sklepanje novih prijateljstev. Na pot je odpotovalo osem dijakov ter dve spremljevalni učiteljici.

Namestitev v Lizboni je bila po meri radovednih, v centru mesta, tik ob postaji metroja, v dvestoletni mogočni stavbi.

S ponedeljkom se je začelo resno delo v šoli Escola Profissional Agrícola D. Dinis, Paia. To je triletna kmetijska šola s svojim vinogradom, sadovnjakom, vrtarijo, ki se odlično vključuje v lokalno območje. Velik poudarek dajejo tudi pridelavi sirov, predelavi sadja ter živinoreji.

Vikendi so bili namenjeni željam dijakov. Raziskovali so stari del Lizbone z mestnimi znamenitostmi, obiskali boljši sejem, pravljico ribiško vasico Cascais, predel Belem z znamenitimi »pastais«, Ocenarium, ki je eden najlepših živalskih vrtov Evrope. Ogledali so si tudi stadion Benfica. Pravzaprav so videli ogromno, pa vendar je ostalo še toliko neodkritega.

Mladost iz Šentjurja in Lizbone, marec 2010.

Dijaki so prejeli Europass certifikate za uspešno opravljen praktični del v šoli. Neprecenljive pa so izkušnje, spomini ter prijateljstva, ki se spletejo ob teh izmenjavah.

Vodja mednarodnega sodelovanja
Staška Buser

PROJEKT ACES

V šoli poteka veliko dejavnosti, s katerimi vzpodbujamo skrb dijakov za njihovo življenjsko okolje, tisti, ki jim okolje še posebej veliko pomeni, pa se izobražujejo v programu naravovarstveni tehnik. V šolskem letu 2009/10 smo sodelovali v mednarodnem projektu, imenovanem ACES (Academy of Central European Schools), ki smo ga kot šola koordinatorica skupaj izpeljali še z dvema partnerskima šolama: Kmetijsko in ekološko šolo iz Žatca na Češkem ter Kmetijsko šolo iz Futoga v Srbiji. Glavni cilj projekta je bil mednarodna izmenjava mnenj in idej o tej skrb vzbujajoči temi, poznavanje kulturne dediščine drugih dežel ter seveda medsebojno povezovanje in sodelovanje. Sam projekt je bil zasnovan tako, da je izmenjava izkušenj potekala na eni izmed treh gostujočih šol, ki so se je na dvodnevem obisku udeležili tako profesorji kot tudi dijaki dveh ostalih partnerskih šol.

Dijaki s kmetijske šole v Futogu so nas obiskali že aprila 2008.

Že v mesecu septembru smo sestavili skupino profesorjev in dijakov, ki je sodelovala pri

pripravi in organizaciji dvodnevne obiska čeških in srbskih kolegov. V Šentjurju smo jih gostili v mesecu marcu. Dijaki in profesorji so pripravili vprašalnik, s katerim smo želeli izvedeti, kakšen je posameznikov odnos do okolja in varovanja kulturne dediščine, predvsem pa nas je zanimalo, kaj pričakujejo od obiskov v tujih državah ter kaj bi še posebej želeli spoznati.

Pred pročeljem kmetijske šole v Žatcu na Češkem.

S koordinatorkama projekta iz Češke in Srbije smo uskladile datum prvega obiska in se za prvo srečanje dogovorile v mesecu novembru. 18. 11. 2009 smo se trije profesorji ter pet dijakov naravovarstvene in kmetijske smeri odpravili proti Žatcu na Češko. Srbski kolegi se zaradi izrednih razmer pandemske gripe srečanja niso mogli udeležiti.

Konec meseca januarja smo naravovarstvene izkušnje nabirali še v Futogu v Srbiji, sami pa smo srbske in češke kolege gostili v mesecu marcu, ko smo imeli tudi priložnost pokazati in povedati, koliko nam varovanje naravne in kulturne dediščine dejansko pomeni in kaj za to naredimo.

S srbskimi prijatelji v snežni idili v Novem Sadu.

Naučili smo se veliko novega, dobili marsikatero idejo, predvsem pa smo vsi prišli do spoznanja, da bo treba še marsikaj narediti, da ohranimo našo deželo tudi za prihodnje rodove.

Dijaki s Češke in iz Srbije so bili navdušeni nad našo računalniško opremo.

Koordinatorica projekta
Zala Lakner

Skupaj s češkimi in srbskimi dijaki v Olimju.

PROJEKT MOBILNOSTI LEONARDO DA VINCI

Vsako mednarodno sodelovanje je velikega pomena tako za šolo kot tudi za same udeležence, zato se na Šolskem centru Šentjur že nekaj let trudimo, da bi našim dijakom omogočili pridobivanje nekaterih dodatnih strokovnih in praktičnih znanj tudi v tujini. Dijaki so se tako do sedaj dodatno izobraževali že na Tirolskem, Nizozemskem, v Avstriji, Finski, v letošnjem letu pa na Portugalskem. S samo koordinacijo smo se do sedaj ukvarjale profesorice Staška Buser, Jerneja Planinšek Žlof ter Zala Lakner.

Na Portugalskem marca letos.

Koordinacija projekta zahteva veliko truda s strani koordinatorja, pa tudi s strani dijakov, ki se odločijo za novi izziv.

Praktični pouk na Centro de Línguas Intergarbe v Lizboni.

V letošnjem šolskem letu so nam tako bila s strani Nacionalne agencije odobrena sredstva za izvedbo mobilnosti na Portugalskem, zato smo že v mesecu oktobru pričeli z izbiro primernih dijakov, ki so svoje znanje angleškega jezika dokazali s pisanjem lastnega življenjepisa. Po izbiri osmih kandidatov pa so se začela resna dogovarjanja z ustanovo gostiteljico, ki je letos bila izobraževalni center Centro de Línguas Intergarbe v Lizboni.

Živali so nam pomagale premagovati domotožje.

Natančno smo določili datum odhoda dijakov ter dveh spremljevalnih učiteljic, nato pa je bilo potrebno rezervirati lete in organizirati avtobusni prevoz iz Šentjurja do letališča ter nazaj, urediti vsa dodatna zavarovanja, dijaki živilskih smeri so morali pridobiti zdravniška potrdila, da so fizično in psihično zdravi.

Da bi čim smotrneje porabili namenjena sredstva, je bilo potrebno sodelovati tudi z vodstvom in računovodstvom, kar se je še posebej izkazalo pri rezervaciji namestitve. Pripraviti je bilo potrebno vso dokumentacijo ter podpisati dvo- in tripartitne pogodbe. Pred odhodom pa je bilo potrebno dijake in njihove starše seznaniti s samimi podrobnostmi bivanja, kar smo storili na informativnem sestanku v mesecu februarju. V zadnjem mesecu pa smo dijake intenzivneje jezikovno izobraževali ter pripravili tudi Power-point predstavitve, da bi našo šolo in deželo čim uspešneje predstavili in promovirali na Portugalskem.

Po neštetih dogovarjanjih in usklajevanjih z izobraževalnim centrom na Portugalskem, se je osem dijakov s spremljevalnima učiteljicama Mojco Oset in Martino Zapušek, 6. marca ponoči odpeljalo proti zagrebškemu letališču na štirinajstdnevno pot iskanja novih teoretičnih in praktičnih znanj.

Koordinatorica projekta
Zala Lakner

MEDNARODNO SODELOVANJE NA VIŠJI STROKOVNI ŠOLI

Sistematično delovanje na mednarodnem področju se je pričelo v letu 2006/2007, ko se je Višja strokovna šola Šolskega centra Šentjur prijavila na razpis Programa Evropske Unije za poklicno izobraževanje in usposabljanje za izvedbo projekta mobilnosti – **Leonardo da Vinci** 2006. Menili smo, da je zelo pomembno, da zainteresiranim študentom omogočimo opravljanje dela obveznega praktičnega izobraževanja v tujini, s čimer bi bodoči inženirji kmetijstva oziroma živilstva vstopili v evropski prostor, spoznali evropsko primerljivost na svojem strokovnem področju ter pridobili poklicne in osebne izkušnje, ki bi jim omogočile, da bi se v prihodnosti znali aktivno vključevati na trg delovne sile tako doma kot v tujini, da bi se znali na svojem poklicnem področju prilagajati konstantnim spremembam ter odgovorno ravnati kot državljani EU.

Ne le v Sloveniji, tudi preko meja se lahko pohvalijo z neokrnjeno naravo.

V okviru projekta Leonardo da Vinci z naslovom *Pridobitev strokovnih sposobnosti in kompetenc za konkurenčnost na trgu delovne sile* so se štirje študenti udeležili 13-tedenskega

praktičnega izobraževanja v strokovno ustreznih podjetjih na Nizozemskem. Njihovo strokovno delo je spremljal in usmerjal mentor, strokovnjak v podjetju, ki je bil tudi odgovoren za ustrezno izvedbo programa in doseg zastavljenih ciljev, kot so priznanje praktičnega izobraževanja v tujini kot del študijskega programa, ki vodi do diplome ter pridobitev dokumenta Europass-Mobility.

V Avstriji smo si ogledali Bio festival.

V študijskem letu 2007/08 smo nadaljevali z aktivnostmi na področju mednarodnega sodelovanja ŠC Šentjur z evropskimi podjetji, saj smo našim študentom še naprej omogočali opravljanje dela praktičnega izobraževanja v tujini. V tem študijskem letu smo delovali v okviru programa **Vseživljenjsko učenje – ERASMUS individualna mobilnost**, ki je na področju višjega šolstva nadomestil program Leonardo da Vinci. V juniju 2007 smo pridobili razširjeno ERASMUS UNIVERZITETNO LISTINO, ki Višji strokovni šoli omogoča sodelovanje na mednarodnem področju za celotno programsko obdobje, torej od leta 2007 do leta 2012. Šolski center Šentjur se je z

ERASMUS LISTINO obvezal, da bo deloval v mednarodnem duhu skozi vse študijsko leto, ERASMUS LISTINA pa bo objavljena na oglasni deski ŠC Šentjur ter na internetni strani ŠC Šentjur. Vse informacije v zvezi z mednarodnim delovanjem šole, z mobilnostjo študentov ter razpisi za mobilnost študentov so objavljeni na spletni strani naše inštitucije.

V dobri družbi sošolk se je lažje odpraviti v tuje dežele.

Erasmus študenti so vsako leto izbrani na osnovi internega razpisa, ki je objavljen na spletni strani ter oglasni deski Šolskega centra Šentjur. Študenti, ki izpolnjujejo razpisne pogoje, so razvrščeni glede na prej znane kriterije. Izbranim študentom je dodeljen status Erasmus študenta in prejmejo Erasmus štipendijo za sofinanciranje praktičnega izobraževanja v tujini. Pred odhodom v tujino se pripravi ustrezna dokumentacija (plan dela glede na kurikulum). Njihovo strokovno delo spremlja in usmerja mentor, strokovnjak v podjetju, ki je tudi odgovoren za ustrezno izvedbo programa in doseg zastavljenih ciljev, kot so priznanje praktičnega izobraževanja v tujini kot del študijskega programa, ki vodi do

diplome ter pridobitev dokumenta Europass-Mobility. Študenti po opravljeni mobilnosti pripravijo ustrezna poročila, članke za lokalno časopisje in predstavitev na šolski spletni strani ter prenesejo svojo izkušnjo na ostale študente.

V študijskem letu 2007/08 smo petim študentom drugega letnika omogočili šesttedensko praktično izobraževanje na Portugalskem. V študijskem letu 2008/09 so štirje študenti opravljali šesttedensko praktično izobraževanje v Avstriji in študent 6-tedensko praktično izobraževanje na Nizozemskem. V študijskem letu 2009/10 pa je 5 študentov opravljalo 6-tedensko praktično izobraževanje na Portugalskem.

Na ekološki kmetiji v Avstriji smo se učili delati sir.

Zanimanje za pridobitev evropske izkušnje je med študenti zelo veliko in vsako leto imamo 100 % realizacijo načrtovanih mobilnosti. Menimo, da je to lepa vzpodbuda za nadaljnje delo na tem področju.

Erasmus institucionalna
koordinatorka
Sonja Ravnak

PROJEKTI

Projekt »ZDRAVA ŠOLA«

Projekt Zdrava šola je projekt promocije zdravja v šolskem okolju, ki zajema vse vidike življenja v šoli in vključuje dijake, njihove učitelje, vse šolsko osebje, starše in po možnosti tudi širšo skupnost.

Tri evropske organizacije, Evropski urad svetovne zdravstvene organizacije, Svet Evrope in Evropska skupnost, so leta 1992 oblikovale evropsko mrežo šol, ki promovira zdravje.

V Sloveniji je v evropsko mrežo vključenih 268 ustanov s področja izobraževanja (212 OŠ, 49 SRŠ, 7 DD). Leta 1993 je bilo vključenih 12 šol, leta 1998 pa že 130 šol. Kmetijska in gospodinjstva šola Šentjur se je za ta projekt prijavila februarja 1998, nacionalni posvetovalni odbor za projekt Zdrave šole pa jo je aprila 1998 vključil v mrežo Zdravih šol Slovenije in Evrope.

Cilji zdravih šol:

- ☛ podpirati samopodobo učencev,
- ☛ dobri medsebojni odnosi,
- ☛ socialni cilji jasni vsem,
- ☛ izboljšati šolsko okolje,
- ☛ dobre povezave med šolo, domom, skupnostjo,
- ☛ dobre povezave med OŠ, SRŠ,
- ☛ zdravje in blaginja učencev, učiteljev,
- ☛ šolsko osebje je vzgled,
- ☛ šolska prehrana,
- ☛ sodelovati s specializiranimi službami,
- ☛ poglobljen odnos z zdravstveno službo.

Vsako leto se določi »rdeča nit«, ki je vodilo aktivnosti v naslednjem šolskem letu. Pregled dosedanjih rdečih niti:

- ☛ šol. leto 2000/01: Mladi in alkohol
- ☛ šol. leto 2001/02: Duševno zdravje
- ☛ šol. leto 2002/03: Gibanje in zdrava prehrana
- ☛ šol. leto 2003/04: Gibanje in zdrava prehrana, humani medsebojni odnosi
- ☛ šol. leto 2004/05: Poglobljeno delo s starši
- ☛ šol. leto 2005/06: Kakovostna izraba prostega časa
- ☛ šol. leto 2006/07: Prehrana, gibanje in duševno zdravje
- ☛ šol. leto 2007/08: Zdrav način življenja
- ☛ šol. leto 2008/09: Zdravi pod sonce
- ☛ šol. leto 2009/10: Odnosi

V sklopu projekta se dobro pripravimo na svetovni dan hrane in dijakom pomudimo »zdravje z mize«.

V okviru Zdrave šole se trudimo privzgojiti dijakom zdrave življenjske navade, zdrav način življenja z dosti gibanja in pravilno prehrano. Za ohranjanje zdravja in preventivo pred boleznimi je izredno pomembno uživanje sadja in zelenjave. Pomembno je, da že mladostniki pridobijo zdrave prehranske navade, kajti prehranske navade, pridobljene v otroštvu in mladosti, ostanejo tudi v odrasli dobi vsaj v osnovi nespremenjene.

V sodelovanju z Rdečim križem OE Šentjur organiziramo merjenje sladkorja in krvnega tlaka.

Naloga staršev in učiteljev je poleg vsega ostalega tudi, da otrokom posredujejo zdrave prehranske navade. Tudi pri tem vzgojnem cilju pa je najbolj prepričljiv vzgled.

Pozornost namenjamo spodbujanju in omogočanju pozitivne samopodobe, izražanju čustev, učenju dobre komunikacije, socialnih veščin, mirnemu razreševanju konfliktov, pridobivanju delovnih navad, dobrih medsebojnih odnosov, strpnosti do drugih ...

Trudimo se, da dijaki oblikujejo pravilen odnos do šole, sošolcev, učiteljev, okolja, izobraževanja, varnega vedenja v prometu, zaščite pred sončnimi žarki, zasvojenosti, higiene, kemijske (ne)varnosti, ...

Zdravje in izobraževanje sta v šoli neločljiva cilja, ki se morata prepletati. Investicija v otroka je investicija za življenje. Omogočimo otrokom pridobiti navade za zdravo življenje.

Vodja projekta
Simeona Rakun

Projekt »EKO ŠOLA«

Zavedanje, da bodo današnji mladi lahko vplivali in sprejemali pomembne odločitve že v bližnji prihodnosti, je eno od temeljnih načel Ekošole kot načina življenja. Mladi že danes preko dejavnosti v Ekošoli postajajo pravi ambasadorji za uresničevanje trajnostnega razvoja in vplivajo tudi na obnašanje odraslih ter

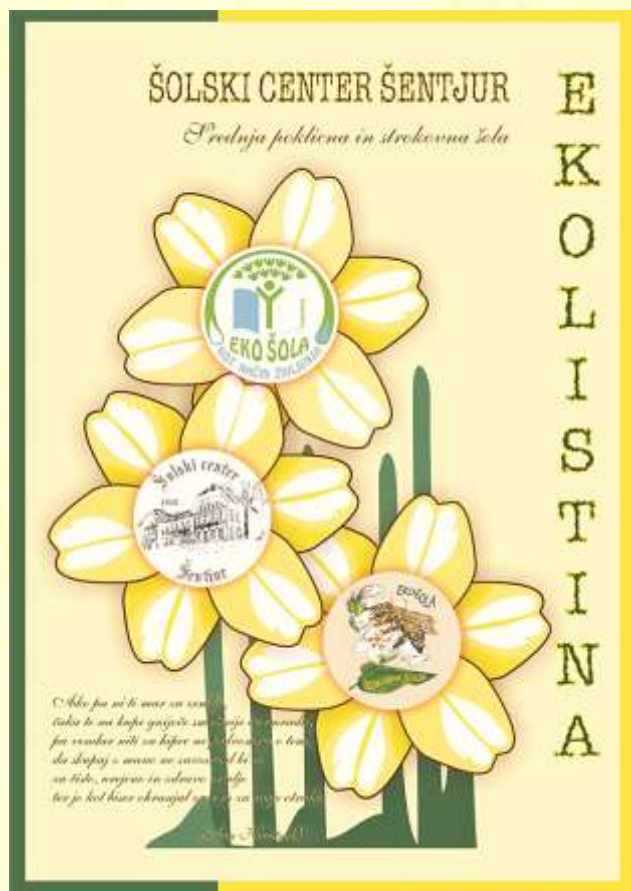

spreminjajo njihove vzorce ravnanja, če je to potrebno. Projekt je namenjen načrtnemu okoljskemu osveščanju in izobraževanju v šoli. Ekošola poveča zavest in skrb za človeka, vključno z varovanjem zdravja, graditvijo medsebojnih odnosov, skrbi za naravo in okolje. Skratka celostno gradi človeka za prihodnost.

Od šolskega leta 2002/03 smo uspešno vključeni v mednarodni projekt »Ekošola kot način življenja«. To obdobje je kot bogata mavrica tisočerih odtenkov barv izpolnjenega dela. V tem času se je sestal Ekoprogramski svet, kjer so sodelovali predstavniki lokalne skupnosti, podjetja, komunalno podjetje, Ekopeč Alpos-Šentjur, starši, dijaki, učitelji. Aprila 2004 je bil na šoli izveden svečan podpis Ekolistine vseh predstavnikov regije in lokalne skupnosti. Pri podpisu so sodelovali: dr. Marinka Vovk, g. župan Štefan Tisel, Marija Ratej, predstavnik dijakov, predstavnica staršev, učiteljev, direktor Branko Šket, ravnateljica Staška Buser.

Naredili smo klopi in jih razporedili okoli šole.

Uredili smo ekološke otoke za ločeno zbiranje odpadkov, uredili okolico šole z dodelanimi okrasnimi zasaditvami, pobarvali in razmestili smo koše za odpadke, urejali parkirišča, čistili

in pleskali notranjost šole, dijaškega doma ter pričeli z ločevanjem odpadkov. Šola je dobila v skladu z izpolnjenim delom zeleno zastavo. V okviru dijaškega doma smo se uspešno vključili v delo prostovoljcev in drugih dijakov. Zbirali smo star papir, izrabljene tonerje in kartuše, plastične zamaške, izdelali novoletne voščilnice.

Vsebine se povezujejo z delom na šolskem posestvu, z varnim ravnanjem s fitofarmaceutskimi pripravki, s testiranjem škropilnikov ter z varnim delom.

Projekt je tesno povezan z dejavnostjo zdrave prehrane na šoli, zdravstvene vzgoje, skrbjo za pozitivno samopodobo dijakov in učiteljev. Povezuje mlade z ostalimi OŠ v okviru lokalne, evropske in svetovne skupnosti. To se je pri nas izpolnilo v projektih Comenius, Leonardo, Aces, Interreg, Spring of service-pomlad prostovoljstva (2004/05–20 dijakov iz različnih držav, Japonska, Koreja, ZDA, Nemčija, Anglija, Avstrija).

V šol. letu 2003/04 smo na prireditvi »Jesenski kulturni obeležki« izvedli srečanje staršev, sestanek Ekoprogramskega sveta, obisk dijakov in učiteljev iz avstrijske kmetijsko-gospodinjске šole Haidegg pri Grazu, uspeli smo pripraviti kulturni program, prikazati kemijske in biološke poizkuse, predstaviti urejen Ekozveščič, eko himno, ekoznak šole, pričeli z dejavnostjo Zelene straže, uredili ekokotiček kot stalno razstavno vitrino. Posebej smo sodelovali z gostujočimi učiteljicami iz Nemčije, Pasewalka in Haidegga, primerjali smo tudi okoljevarstvene aktivnosti sodelujočih držav.

Organizirali smo sprejem učiteljev iz Nizozemske, iz Šolskega centra Helicon in skupaj raziskovali izobraževanje okoljevarstva in naravovarstva na Nizozemskem in v Sloveniji. V oktobru 2006 smo uspešno izvedli potrebne aktivnosti in predstavljali šolo za oddajo ŠPORT in ŠPAS. V šol. letih 2006/07, 2007/08 smo dijake pripravljali na državna tekmovanja iz Ekokviza. V okviru Ekošole smo izvajali projekte kot tematske sklope.

Dijake smo spodbujali k razmišljanju in delovanju v smeri varovanja našega planeta in skupaj ugotavljali, da lahko tudi posamezniki, oz. majhne skupine naredimo veliko dobrega za okolje. Ob spomeniku pri šoli smo zasadili lipo, na ekološki del posestva pa jablane sorte bogatinka. Jablana je tudi v šolskem sadovnjaku

in na vrtu Ipavčeve hiše. Drevesa smo vzgojili v povezavi s projektom Občine Šentjur v okviru Ipavčevega leta. Tako smo s pomočjo sodelovanja Krajevne skupnosti mesta Šentjur in Občine Šentjur poudarili veličino bratov Ipavec. V šolskem sadovnjaku smo precepili nekaj dreves s cepiči Ipavčeve bogatinke. To so uspešno naredili direktor mag. Branko Šket, predsednik Krajevne skupnosti mesto Šentjur g. Cveto Erjavec, župan mag. Štefan Tisel.

Na ekološkem delu posestva smo posadili sadike Bogatinke.

V okviru tega projekta je nastala tudi diplomska naloga študenta Urbana Smoleta pod mentorstvom Staške Buser in projektna naloga dijaka Gregorja Čokla pod mentorstvom Bojana Fajsa. V sodelovanju s Sadjarskim centrom Gačnik smo uspeli vzgojiti 77 dreves Ipavčeve bogatinke.

V letošnjem aprilu smo v okviru vseslovenske akcije Očistimo Slovenijo očistili šolsko okolico in divje odlagališče v gozdu nad šolo. Postali smo skrbniki šolskega gozda. Z njim bomo v nadaljevanju trajnostno gospodarili in vzpostavili učne poti.

Vodja projekta
Staška Buser

BIOTEHNIŠKA PODROČJA – ŠOLA ZA ŽIVLJENJE IN RAZVOJ

V aprilu 2008 se je Šolski center Šentjur kot ena izmed enajstih srednjih šol, ki izobražujejo po biotehniških programih (kmetijstvo, živilstvo, veterina, naravovarstvo, mehanizacija, hortikultura, gozdarstvo, okoljevarstvo, aranžerstvo) vključila v Konzorcij biotehniških šol za izvedbo projekta Biotehniška področja, šole za življenje in razvoj, ki traja v obdobju od 2008–2012. Razvojna prioriteta projekta je bila razvoj človeških virov in vseživljenjskega učenja oziroma izboljšanje kakovosti in učinkovitosti sistemov izobraževanja in usposabljanja.

Mladi naravovarstveniki pri delu.

Prenovljeni izobraževalni programi, ki jih uvajamo na Šolskem centru Šentjur, so:

- ☛ Živilsko prehranski tehnik – SSI
- ☛ Kmetijsko-podjetniški tehnik – SSI
- ☛ Kmetijsko-podjetniški tehnik – PTI
- ☛ Živilsko-prehranski tehnik – PTI
- ☛ Slaščičar – SPI
- ☛ Pek – SPI
- ☛ Mehanik kmetijskih in delovnih strojev – SPI

- ☛ Naravovarstveni tehnik – SSI
- ☛ Pomočnik v biotehnikih in oskrbi – NPI

Kmetijskega mehanika smo preoblikovali v mehanika kmetijskih in delovnih strojev.

Za uvajanje teh programov je bilo potrebno izvesti devet aktivnosti, ki so usmerjene v naslednje cilje:

- ☛ priprava izvedbenih kurikulov, saj so bili programi pripravljene okvirno;
- ☛ določiti odprti del kurikula v sodelovanju s socialnimi partnerji;
- ☛ določiti merila ocenjevanja znanja oziroma minimalne standarde za ocene, točkovanje ipd.;
- ☛ opredeliti merila za vrednotenje in priznavanje neformalno pridobljenega znanja;
- ☛ pripraviti osebne izobraževalne načrte za posamezne dijake v šoli;
- ☛ vzpostaviti in voditi mape učnih dosežkov za vse dijake v šoli;
- ☛ podpreti uvajanje novih programov z učnimi gradivi v različnih oblikah;
- ☛ vzpostaviti sistem ugotavljanja in zagotavljanja kakovosti;

- ☛ okrepiti skupne aktivnosti šol in socialnih partnerjev za promocijo poklicnega in strokovnega izobraževanja, ki mora omogočiti kvalitetno informiranje in strokovno svetovanje za mladino in odrasle, ki se vključujejo v redno oziroma izredno izobraževanje na območju biotehnologije.

Za vsako aktivnost projekta so bili podani določeni kazalci ter roki izvedbe, do katerih mora šola aktivnosti izvesti. Določili so tudi vodje Programskih učiteljskih zborov – PUZ-ov.

Šolskemu centru Šentjur je bilo dodeljeno, da koordiniramo aktivnost Merila ocenjevanja znanja oziroma Minimalni standardi ocenjevanja znanja. Minimalni standardi znanja so tista znanja, spretnosti in veščine, ki jih mora dijak izkazati za pozitivno oceno.

Pri prenovi programov smo v ospredje postavili uporabna praktična znanja ter z njimi povezana

strokovna in splošna znanja. Določeni so bili skupni moduli, ki so povezali programe med seboj s temeljnimi splošnimi znanji, strokovnimi znanji in prakso.

S prenovo smo dijakom omogočili pridobitev poklica tudi z nedokončanim izobraževanjem oziroma lažjo preusmeritev v drug program. Dijaki pridobijo več poklicev in s tem večjo zaposljivost.

V vsakem šolskem letu do sedaj smo sledili kazalcem, pripravljali smo delovna srečanja, kjer smo z učitelji splošnih in strokovnih predmetov iz ostalih biotehniških šol usklajevali merila minimalnih standardov za skupne biotehniške module. Za vsako leto posebej smo določili cilje in metodologijo dela za doseg predvidenih kazalnikov projekta na področju ocenjevanja znanja in priprave minimalnih standardov znanja.

Vodja projekta
Metoda Križanec

PREDSTAVITVE ŠOLE NA SEJMIH

Že nekaj let se naša šola tradicionalno predstavlja na različnih sejmih s svojimi izobraževalnimi programi, z dopolnilnimi dejavnostmi in izdelki naših dijakov. Šolsko leto pričnemo na sejmu Agra v Gornji Radgoni v sklopu Konzorcija biotehniških šol Slovenije in samostojno s svojim razstavnim prostorom. Nadaljujemo na Jesenskem sejmu v Velenju, na povabilo mestne občine in TIC-a Velenje, na Bučijadi, ki jo organizira Ljudska univerza Šentjur in na Mednarodnem obrtnem sejmu Celje v jesenskem času. Spomladi pa se predstavimo na Flori v Celju, Spomladanskem gorenjskem kmetijskem sejmu v prostorih Agromehanike Kranj, Cvetličnem sejmu v Velenju in na Šentjurjevem v Šentjurju.

Razstavni prostor na sejmu Agra avgusta letos...

V šolskem letu 2009/10 pa smo predstavljali deficitarne poklice na Festivalu izobraževanja in zaposlovanja v Celju, kjer so bili organizatorji Zavod RS za zaposlovanje, Območna služba Celje, Območna obrtno-podjetniška zbornica Celje in Celjski sejem. TIC Šentjur nas je povabil na Miklavževo tržnico v

Šentjurju, na pobudo Turističnega društva Slovenske Konjice pa smo sodelovali na mednarodnem srečanju turističnih krožkov v Slovenskih Konjicah.

Organizatorica sejemске promocije
Bernarda Obreza

... in Kmetijsko-živilskem sejmu v Gornji Radgoni, 2007.

KRVODAJALSTVO

Dijaki Šolskega centra Šentjur se zavedajo, kako dragocena tekočina je kri in jo radi darujejo tako, da se udeležujejo krvodajalskih akcij na Transfuzijskem oddelku bolnice Celje. Krvodajalski akciji, organizirani v sklopu OZ RK Šentjur, sta v šolskem letu dve, po navadi v oktobru in aprilu. OZ RK Šentjur in ŠC Šentjur vsako leto pripravita za krvodajalce pogostitev z manjšim kulturnim programom in podelitvijo priznanj tistim, ki so kri darovali večkrat. To je tudi priložnost, da se dijaki seznanijo s pomenom in delovanjem Rdečega križa, načeli, ženevskimi konvencijami ter predvsem s pomenom darovanja krvi in organov.

Število udeležencev–dijakov na krvodajalskih akcijah v posameznem šolskem letu:

Šolsko leto	Število udeležencev
2000/01	28
2001/02	117
2002/03	117
2003/04	94
2004/05	80
2005/06	70
2006/07	82
2007/08	52
2008/09	118
2009/10	70

Skupno število krvodajalcev v zadnjem desetletju je 928.

Število udeležencev se iz leta v leto spreminja, kar je odvisno od programov, števila polnoletnih dijakov, njihovega zdravstvenega

stanja in zelo redko od neodločljivih obveznosti.

Tem podatkom se pridružuje število darovalcev – učiteljev, ki se iz leto v leto večja; sicer pa so mnogi učitelji redni krvodajalci na akcijah, organiziranih preko svoje krajevne skupnosti.

Nekateri dijaki niso zamudili nobene krvodajalske akcije in so kljub mladim letom kri darovali večkrat ter tako bili najboljši vzgled svojim vrstnikom, ki jih je morda pestil strah ali pa so imeli druge pomisleke. To so: Barbara Aleš, ki je kri darovala devetkrat, Andrej Gračner, ki je kri daroval osemkrat (šolsko leto 2003/04); tudi Dejan Krklec je kri daroval osemkrat (šolsko leto 2009/10); sedemkrat sta jo darovala Damjan Šubaraš (2003/04) in Vesna Ograjenšek (2009/10); po šestkrat pa Darja Žnidar (04/05), Zdravko Bezovšek (05/06), Bernard Mackovšek (08/09) in Sebastjan Zorko (09/10). Po petkrat so kri darovali: Marko Klenovšek, Gregor Iskrač, Klemen Kvas, Antun Turk, Denis Zalokar in Katja Užmah. Število tistih, ki so kri darovali štirikrat ali trikrat, je seveda še višje.

Za vse upam, da so ali bodo ostali krvodajalci tudi potem, ko bodo zapustili ŠC Šentjur.

Organizatorica humanitarne akcije
Fanika Zorko

SINDIKAT – V SLUŽBI KOLEKTIVA

Čeprav ob besedi sindikat najprej pomislimo na delovanje organizacij s sedežem v Ljubljani, katerih aktivnosti spremljamo preko radia in televizije, je to združenje dosti več. Je tisti pomemben člen, ki predstavlja vez med ljudmi, torej zaposlenimi. Tudi v sindikatu Šolskega centra Šentjur sledimo temu poslanstvu in se trudimo vzpostaviti čim boljše pogoje za dobro počutje v kolektivu, saj se zavedamo pomena le-tega. Prizadevamo si ustvarjati pozitivno delovno klimo, saj lahko le tako da vsak od sebe še tisto nekaj več, kar nas dela uspešnejše. In tu ni delitve na pedagoški in tehnični kader. Tu smo vsi enakovredni, kar je osnova za dobre in pristne odnose v kolektivu.

V izvršilnem odboru si prizadevamo izpeljati čimveč aktivnosti, ki bi doprinesle k čim boljšemu vzdušju in bile v dobrobit vseh. Poleg tega se trudimo prisluhniti zaposlenim in jim v stiski priskočimo na pomoč, pa naj bo to zbiranje denarja ob tragičnih dogodkih ali kratkoročno finančno posojilo. Skupaj smo stopili tudi, ko so se nad družino katerega našega dijaka zgrnili (pre)težki temni oblaki in z zbranim denarjem vsaj malo omilili nastalo situacijo. V širšem smislu smo pokazali širino src z zbiranjem finančnih sredstev za Posočje in Lizin sklad.

K sreči je več tistih prijetnih in radostnih dogodkov, zaradi katerih je življenje lepo. Tako ob različnih praznovanjih poskrbimo za majhne pozornosti in presenečenja, ob rojstvih pa gremo s priložnostnim darilom pokukat, kaj se skriva v zibelki. Vsakega člana se ob rojstnem dnevu spomnimo z voščilnico. Prav tako se trudimo članom omogočiti počitnikovanje v kapacitetah, s katerimi razpolaga krovna

organizacija SVIZ. Udeležujemo se športnih srečanj na območni ravni, sami pa omogočamo našim članom koriščenje fitnes studia v Wellnes centru Aspara. Ker pa vemo, da je poleg zadovoljnega in zdravega duha potrebnega še kaj denarja, smo že pred leti vpeljali namensko varčevanje. Danes ugotavljamo, da smo se odločili pravilno, saj se vedno več ljudi odloča na ta način prihraniti nekaj sredstev.

Tekmovanje v odbojki, april 2007.

Mirno lahko rečemo, da so aktivnosti našega sindikata dobro vpete v delovanje zavoda. V simbiozi med vodstvom šole in zaposlenimi organiziramo strokovne ekskurzije ter zaključke koledarskega in šolskega leta. Zadnja leta so ti dogodki prerasli okvire druženja ob izbrani hrani in pristni kapljici, saj jim dodajamo noto kulturnega doživetja z odkrivanjem skrivnosti naravnih lepot. Tako je decembrski zaključek v znamenju ogleda gledališke predstave katerega izmed znanih slovenskih teatrov, nato pa sledi prijetno druženje ob pestri kulinarčni ponudbi. Ob koncu šolskega leta se odpravimo na zaslužen piknik na kmečki turizem, v športni park ali drugo zanimivo lokacijo v bližnji okolici.

STROKOVNE EKSKURZIJE

Pravijo, da je dobro kdaj pogledati k sosеду, kako živi in dela, pa mogoče ti kaj prav pride. Tudi na naši šoli se trudimo nenehno izboljševati kvaliteto življenja, k čemur prav gotovo prispevajo vsakoletne strokovne ekskurzije. Poleg druženja, spoznavanja in razumevanja tujih kultur in navad si širimo obzorja s strokovnimi vsebinami.

V Mostarju je bilo najbolj pestro v turški hiši.

V zadnjem desetletju smo prešli iz enodnevnih ekskurzij po Sloveniji na dvo in tridnevne po tujini. Najprej nas je pot preko meja peljala v Sarajevo, naslednje leto pa v Beograd. Tam smo

Hiša cvetja v Beogradu nas je pričakala v klavirni podobi.

si med drugim ogledali tudi kmetijsko šolo na obrobju mesta. Ti dve ekskurziji sta bili prežeti z nostalgijo in s spomini na čase bivše Jugoslavije, saj še ni tako daleč nazaj, ko ... Posebej moški udeleženci so podoživljali razne dogodke s svojih mladih dni v vojski. Leta 2008 smo se potepali po Berlinu, mestu, ki se je tako

Na obrobju Berlina smo si ogledali ekološko kmetijo.

močno zarisalo na zemljevid svetovne zgodovine. V spominu nam bo poleg vseh zgodovinskih razsežnosti ostal tudi kot urejena prestolnica in zaradi domačnosti, ki smo je bili deležni v Slovenskem domu, kjer smo prenočili. Strokovnega duha smo nahranili na ekološki kmetiji izven mestnega jedra. Tako smo

*Ogled muzeja voščenih lutk Madame Tussauds v Londonu
je bilo posebno doživetje.*

se lani na krilih svetovljanstva odpravili na Otok, da vidimo, kako živijo v deželi kraljice Elizabete. Žal nam ni postregla s čajem, smo pa bili očarani nad čudovitim parkom Kew Garden, enim najznamenitejših botaničnih vrtov na svetu. Vsi se bomo radi spominjali vodiča Eda, saj je bil res enkrat. Letos smo sklenili, da gremo spet malce bližje in smo se odpravili v Rim, kjer ne zmanjka kulturnih znamenitosti. Poleg tega smo obiskali kmetijsko šolo Garibaldi. Na koncu smo ugotovili, da imamo pri nas dokaj višje standarde, pa naj gre za nitratno direktivo ali ločeno zbiranje odpadkov.

Ne vemo še, kam nas bo pot vodila naslednje leto. Prav gotovo bo to spet eno v nizu nepozabnih doživetij, s katerih se vedno vračamo utrujeni, a polni novih spoznanj in z zavedanjem, kaj so tiste vrednote, ki res štejejo.

Predsednica sindikata
Slavica Plevnik

Pred Kolosejem v Rimu, april 2010.

DRUŠTVO ABSOLVENTOV KMETIJSKE IN GOSPODINJSKE ŠOLE ŠENTJUR

Društvo absolventov Kmetijske in gospodinjske šole Šentjur je prostovoljno, samostojno in stanovsko združenje absolventov kmetijske šole Šentjur, ki je bilo ustanovljeno 21. 1. 1971 na Veliki planini pod vodstvom takratnega učitelja inženirja Ivana Vebra, z uradnim nazivom Društvo absolventov šole za kmetovalce. Zaradi spremembe naziva šole in tudi zakonodaje smo v letu 1998 na občnem zboru društva sprejeli spremembe in dopolnitve statuta ter spremenili ime društva.

Osnovni namen društva je še vedno povezovati člane in izpopolnjevati njihovo strokovno znanje z organizacijo tematskih predavanj strokovnjakov na področju kmetijstva, zakonodaje, ekonomike, trženja in sociologije. Redno izvajamo tečaje kuhanja in strežbe v prostorih šolske učne kuhinje in okrogle mize z aktualno tematiko.

Tečaj kuhanja za absolvente naše šole.

Vseskozi želimo osveščati člane in širšo javnost o pomenu ohranjanja naravne in kulturne

dediščine, o pomembnosti okolju prijaznega kmetovanja, razvoju dopolnilnih dejavnosti na kmetijah, možnostih turistične ponudbe in trženja na kmetijah. Odprti smo za povezovanje s podobnimi in sorodnimi društvi na območju regije in Slovenije, saj naši člani, ki jih je okrog sto, prihajajo vsako leto na občni zbor iz vse Slovenije.

Občni zbor Društva absolventov, januar 2009.

Zadnja leta aktivno sodelujemo s programom društva na razpisu za pridobitev sredstev na občinski ravni in tako pridobimo del sredstev za izvedbo projektov. Vsa leta delovanja je obstoj društva odvisen od pomoči in donacij naše šole, ki tudi s pomočjo mentorjev pomaga ohranjati trajno vez med šolo in društvom, pomaga pri organizaciji, izvedbi sestankov, predavanj, izobraževanja in izvedbi vsakoletnega občnega zbora v mesecu januarju, kjer dijaki šole pripravijo pristrčen program. V obdobju delovanja so društvo finančno podprla tudi mnoga podjetja in zasebniki.

Prvega strokovnega mentorja, Ivana Vebra, sta nadomestila Edvin Tomažič in Ida Zandomeni, leta 1994 sta delo nadaljevali Metoda Senica in Martina Četina Sopotnik, ki jo je zaradi njene prezgodnje smrti, leta 2008 zamenjala Marjana Kurnik. Do leta 1998 so imeli predsedniki dvoletni mandat, po novem zakonu o društvih je njihov mandat štiriletni. Predsedniki društva absolventov so bili: Franc Zore, Branko Žogan, Alojz Rojnik, Marjeta Šuhel, Janko Žuntar, Roman Kolar in Jože Romšak.

V letu 2010 šola praznuje stoto obletnico, naslednje leto, v mesecu januarju, se ji bo pridružilo društvo absolventov s štirideset let delovanja. Skozi vrata šole in njenih klopi so šli tisoči bodočih kmetov, kmetic, pa tudi pomemben del kmetijske inteligence, ki govori o pomenu in upravičenosti kmetijskega šolstva. Večkrat se sprašujemo, ali je še vredno vztrajati

ob vedno večji možnosti vključevanja v različna strokovna, stanovska, politična društva. Vedno je odgovor enak: smo nekaj posebnega, enkratnega in potrebno je ohranjati voljo, interes in pogum naših ustanoviteljev, ki jim je bilo društvo v prejšnjih desetletjih nekaj nenadomestljivega.

Štirideset let ni malo in v tem času se je v dobro mladih kmetovalcev in kmetovalk storilo marsikaj. Nekateri so postali uspešni gospodarji na svojih kmetijah, drugi so si našli kruh v kmetijskih panogah ali izven njih, najsrečnejši pa smo, če danes v razredu srečamo njihove sinove ali celo vnuke, ki povedo, da starši še vedno s ponosom in veseljem govorijo o času, ko so brisalo prah z naših klopi.

Mentorica
mag. Metoda Senica

SREČANJA UPOKOJENCEV

ČAS ZARES PREHITRO TEČE

To opazimo predvsem takrat, ko nekdo dopolni zakonsko določeno delovno dobo in si s tem pridobi pravico do upokojitve. To so tudi besede naših dolgoletnih sodelavcev, ki so v pokoju in s katerimi se tradicionalno srečujemo ob koncu koledarskega leta.

Praznični čas ob koncu leta je običajno čas, ko se za trenutek ustavimo, se ozremo nazaj in rečemo hvala vsem, ki so bili del naše skupne poti. Tako na našo šolo že tradicionalno vsako leto povabimo upokojene sodelavce in sicer že vrsto let, že od takrat, ko smo bili še skupaj z Vrtnarsko šolo Celje. Zato vedno povabimo tudi vse upokojene sodelavce iz vrtnarske šole. Sama sem v šoli zaposlena že dvajset let in vsa te leta sodelujem pri izvedbi teh srečanj.

Tehnologija ponuja in omogoča mnogo različnih načinov, da ljudje komunicirajo, se videvajo, včasih pa ni nadomestila za tradicionalne osebne stike, zato vse upokojence vsako leto v mesecu decembru povabimo na svečano kosilo. Namen srečanja je druženje kot zahvala za skupno delo, hkrati pa jim pokažemo in predstavimo naše nove dosežke na področju šole in stroke. Srečanja, ki jih izvedemo, popestrimo z inovativnimi dogodki in pestrim obrokom.

Lepo je videti in doživeti takšno popoldne, predvsem s

tistimi, ki so starejši in jih manj srečujemo. Zato nam je v veliko zadovoljstvo, da se hočejo in vejo poveseliti z nami, podeliti kakšne izkušnje, predvsem pa radi prisluhnemo njihovim nasvetom.

Srečanja se vsi radi udeležijo in s tem je naš cilj tudi dosežen. So poti, ki vodijo v neznano, in so poti, ki se končajo tam, kjer te čakajo veselje, sreča in uspeh in so sledi, ki ne zbledijo.

Tako je naša šola odločena, da bodo srečanja kljub krizi še ostala tudi v nadaljnjih letih.

»Kakor se narava leto za letom drami v toplo pomlad, tako lepi spomini nenehno razžarjajo ogenj veselja in življenjske moči v človeškem srcu. Z njimi zasije želja, da bi bili znova vsak trenutek skupaj in bi zmogli povrniti vse dobro, s katerim smo bili obilno obdarjeni.«

Soorganizatorka srečanj
Bernarda Vodopivec

Upokojeni sodelavci z gostitelji, december 2009.